

ved at gjøre Tjeneste udover 6 Maaneder fik det omtalte Tillæg, skulde miste det, naar de gif i Felten. Jeg kan imidlertid ikke see, hvilken Grund der skulde være til nu at forandre den saaledes gjældende Bestemmelse, som for saa kort Tid siden er bleven vedtagen her. Alt en saadan Forandring som den nu foreslaaede har ikke ringe finantsiel Betydning, er allerede udviklet; den forøgede Udgift, som vilde blive en Følge deraf, er bleven anslaaet til 24,000 Rd. om Maaneden, men jeg troer, at den, naar vi udruste, hvad vi kunne, godt og vel vil løbe op til 30,000 Rd. om Maaneden. Hvorledes den ærede Ordfører kan sige, at der ikke gennem Forslaget vil blive Tale om en forøget Udgift for Statskassen, kan jeg virkelig ikke forstaae. Han gaaer ud fra den Betragtning, at, naar vi endnu ikke have fastsat nogen Bestemmelse, kan man ikke sige, at den fortsatte Udbetaling af de 2 Stk. er nogen forøget Udgift for Statskassen, men det er dog en virkelig Udgift for denne, hvorom der her bliver Tale. Hvis dette ikke var Tilfældet, vilde jeg tilraade de ærede Forslagsstillere, at foreslaae et Tillæg af 8 eller 12 Stk. om Dagen, thi efter deres Betragtning vilde man jo ikke derved bevirke nogen forøget Udgift for Statskassen, og et saadant Tillæg vilde unegtelig være mere behageligt for Soldaten end Tillæget af disse staaffels 2 Stk., som neppe kunne hjælpe ham stort. — Endnu skal jeg bemærke med Hensyn til Forslaget under Nr. 21, at det, som man vil see, angaaer en Sætning, der flere Gange har været til Forhandling og Afstemning her i Thinget under Behandlingen af Lønningslove, nemlig den, at Ministeren „bemyndiges til at afgjøre alle i Anledning af Lovens Anvendelse opstaaende Spørgsmaal, og skal saaledes Fortolkningen af Loven ei kunne gjøres til Gjenstand for Rettergang“. Dette er en Sætning, som jeg ved Lønningslove i Almindelighed er imod, og jeg har altid stemt imod den, men i dette specielle Tilfælde, hvori Bestemmelserne griber ind i saamange indviklede Forhold, og hvor der kun er Tale om Lønningsstillæg, om visse mindre Summer, som skulle tilstaaes Hærens Personale, troer jeg, det er godt, at Krigsministeren har denne Bemyndigelse. Hermed vil

jeg dog ikke have sagt, at jeg, naar den samme Sætning kommer frem igjen i en anden Lov, vil stemme for den.

Fallesen: De Ytringer, vi hørte af det ærede Medlem for Nyborg (C. B. Nyholm), kan jeg ganske tiltræde, og det vilde glæde mig, om de ærede Medlemmer vilde lægge sig navnlig hans varme Udtalelser om Underbefalingsmændene, paa Sinde. — Det er ikke fuldstændig rigtigt, naar det i Udvalgets Betænkning hedder, at Underofficerernes Stilling i det Hele er bleven forbedret ved Loven af 25de Juli 1867. Denne Sætning er ikke rigtig i sin Almindelighed; den gjælder for de yngre Classer, men den gjælder ikke for dem alle, naar man tager Hensyn til Alt, hvad der maa tages Hensyn til, og deriblandt ogsaa til den Stillingssum, som Underofficererne tidligere kunde erhverve sig, naar de havde tjent i 5 Aar, en Stillingssum, som efter 10 Aars Gjennemsnit var mellem 7 og 800 Rd., saaledes at altsaa en Underofficer i tidligere Tid efter 13 Aars Forløb, vilde være i Besiddelse af en Capital paa 1,500 Rd. Naar man tager Hensyn til Renten af denne Capital og til de Skatter, som Underofficererne nu maae betale, er det ikke rigtigt at sige, at Underofficerernes Stilling er bedre nu end tidligere. Hvis der i saa Henseende skulde være nogen Tvivl, eller dette skulde blive modsagt, skal jeg ikke fremkomme med Tal; jeg vil saa blot henstille til den ærede Minister, som saa let vil kunne gjøre det, om han vil give os en Udsigt over, hvorledes disse Forhold stille sig nu og tidligere. — Ogsaa jeg maa med min ærede Ven fra Svendborg Amts 1ste Valgkreds (C. B. Nyholm) beklage, at man har forladt den sunde Grundsætning, hvorfra Krigsministeriet er gaaet ud. Det er et meget fornuftigt Princip at sige, at man under visse Forhold faaer som Tillæg en vis Deel af det, man har i Løn, idet Enhver jo maa indrette sin Levevis efter sin Lønning og Stilling i det Hele, hvorfor de flere Udgifter, han faaer, altid ville staae i et vist Forhold til hans tidligere Udgifter. Naar man har sagt, at man vil faae en Mangfoldighed af Satser, og at dette vilde være til stor Uleilighed, vil det jo let sees,